

גרינג נואם כמשפט נירנברג*
לא אונט, אלא פיתוי

פס ובעת איריית-הצהריים, שמע גילברט אימרות ועובדות מעניינות למכביר, אותן רשם בדיקנות. בין השאר:

1. שהגרמנים סלחו לגרינג את כל פשעיו, כלל חלקו בהשמדת היהודים ובי הפצצת ערים חסרות-ישע, אך לא היו מוכנים לסלוח לו את שוד אוצרות האמנות של אירופה והעשרת עצמו.

2. אימרתו השנונה של פראנק: "אין לומר כי היטלר אנס את הגרמנים. הוא פיתה אותם!"

3. דעתו של יודל, כי היטלר מעולט לא היה מיתה במלחמה, לולא הצליח להגיע לכלל הזכס עם סטאלין. מעניין שכל הנאשמים היו מיכנים להישפט על-ידי הנאמריקאים, האנגלים והצרפתים, אך רגזו על השתתפות הרוסים במשפט. בעיניהם לא היו הסיביריים אלא כנוכחי-גאונגסטרים מתחרה, שהשתמשה באותן השיטות כמו הם. הוסיף ש-החוק המטופש, פון-ריבנר כרום: "היטלר מאד העריך את סטאלין!"

4. הסבר מאלף לאפסותם של כימעט כל הנאשמים, שהיו בורים גמורים, צרי אופק וחלשי-אופי — אף שניהלו את הרייך הגרמני בימי הצלחתו הפנטסטית ביותר. הסביר פראנק, בפסוק שהוא אקטורי אלו גם בישראל: "זו חולשתה האמיתית של הדיקטטורה. אין היא יכולה לסבול ביקורת; היטלר הקיף את עצמו באומריי הן הנפנים ובערבים כאלה, על מנת לטוהר לעצמו מראית-עין מדומה של כוח."

5. דעתו הצינית של גרינג, על שיטת השלטון של כת בטחוניסטית: "הכיד אצ" שר להביא את הבריות לידו כך שיציתו למנהיגים (כאלה). זה קל. אינך צריך אלא לימר להם שמתקפים אותם, לגנות את הפאציפיסטים שהם הכריז פטריוטים ושהם מעמידים את הארץ בסכנה. זה מש" מע באותה צורה בכל ארץ שהיא."

6. דעתו של פון-שיראך, כי היטלר לא היה נורמלי מבהינה מינית. "פון שי" ראך סיפר לי שאשתו אמרה לו שהיא בטור זה שאין יחסים נורמליים בין היטלר ובין אהה בראון... אין הוא סבור שהיו יחסי מין בריאים ופשוטים בין השניים. היטלר נתג בחוסר-טבעיות משונה בהכרח נשים, היפה על כך בנימוסיות מופרזת."

7. הודעתו של מלך האנטי-שמנים הפירי-נוגראפיים, וילוס שטייכר, כי שינה את דעתו לאור פעולות המהתרת העברית ב-ארץ-ישראל, וכי הוא מוכן עתה להצטרף לאצ"ל כדי להילחם בכריטים.

8. התקפה של רוב הנאשמים על סגורו של פרוץ זאוקל, מנהל עבודות-הכב פיהה, על שהצדיק בנאומו את שיטת עבו דות-הכפייה — ובזאת נתן פתח-דפה למ נצהים לגייס עובדי-כפייה גרמניים. שם ה סניגור (שלא הוזכר בספר): "הדיר רוברט סרבאציוס."

9. המשפט והספר הסתיימו בתליית הנאש מים העיקריים. רק גרינג רימה את ה תליין, הרעיל את עצמו. לפני כן אמר לגילברט פסוק שכדאי לזכרו כעבור 15 שנה: "אל תחשוב שהגרמנים נעשו פתאים נוצריים יותר ולאומנים (קרי: נאצים) פחות!"

10. משמאל, בשורה הראשונה של ספסלי הנאשמים: גרינג (נעמד), מסתיר מאחוריו את הס, ריבנטרופ, קייסל, קאלטנברנר, רוזנברג, פראנק, פריק, שטרייכר, פונק, שאכט, בספסל השני, טשמאל, זניק, רייט, פון-שיראך, זאוקל, יודל, פון-פאנף, סר, אינקווארט, שפר, פון-ניראט, פריטשה, לפי ני ספסל הנאשמים, באמצע: רוברט סר באציוס.

ספרים

חרגום

האדונים של אייכמן

יובן נירנברג (מאת ג. מ. גילברט, הוצאת עם הספר, 368 עמודים) מופיע ב- עברית באיחור רב. וגם זה רק אחרי שהוגש כמוצג במשפט אייכמן על-ידי ה מחבר, מי שיהיה כמתרגם וכפסיכולוג ב- בית-הסוהר בנירנברג, בעת משפטם של גדולי המשטר הנאצי למחרת המלחמה.

תפקידו הרשמי של גילברט היה לפקח על מצבם הנפשי של הנאשמים, כדי להבי טיה את השתתפותם התקינה במשפט. אך למעשה נטל על עצמו תפקיד אחר: להרי אבק על נשמתו של כל אחד מן הנאש מים, להביאם לכלל הכרה באשמתם הנוראה.

עורה לגילברט העובדה שהעלים מעיני הנאשמים (כשם שהוא מעלים מעיני קוראי הספר) כי הוא יהודי, וששמו הקודם היה גולדברג. לתפקידו הגיע רק במקרה, אחרי שמכוננת-המיון האדירה מצאה שהוא האיש היחיד בעצב ארצות-הברית שהנהו קצין, יודע גרמנית, פסיכולוג מקצועי, בעל נסיון חקירת-משפטי.

הימנר אשם בכל. הספר הוא דו"ח יבש, ללא קביעת מיכצאים פסיכולוגיים, על נסיון זה לדינאמיקציה של הנאצים. אייבו הגדול במאבק זה, והניבור האמיתי של הספר, הוא הרמן גרינג.

גרינג בן ה-52, השמן שירד מגדולתו וממישקלו, מרתק ממש. כשהוא מנותק מהעולם וממשפחתו, אחרי שנידון למחת על-ידי הפירר ואחרי שנכשל כשלוך חרוך כמפקד חיל-האוויר הנאצי, הוסיף לרדות בבית-הסוהר בשאר 20 הנאשמים, לקבוע את קו ההגנה שלהם ואת התנהגותם — מבלי שהיה בידו כל מכשיר-כוח, זולת אישיותו רבת-העוצמה, פיקחתו הערמומית (מנת מיסכל: 138), שחצנותו הפנטסטית, אומץ-לבו וזילולו הגמור בכל ערכי המר סר, הדמוקרטיה והחופש. הוא הגדיר את עצמו כ"איש הריניסאנס האחרון" — מעין ציזארה בורגיה מודרני.

גרינג לא לחם על חייו, אלא על מקומו בהיסטוריה הגרמנית. הוא היה משוכנע כי אחרי כמה שנים של דכאון שוב יתגאה עם הגרמני באדולף היטלר ובימיהוזהר שלו, כששלט על מרחבי אירופה, מסטאליני גראד ועד בורדו. על כן העמיד פנים של נאמנות ללא-סייג להיטלר המת, לו בז בעומק לבו, תוך המעטת דמות הפשעים והעברת כל האחריות להם על שכמו של היינריך הימלר.

הימלר, שהתאבד גם הוא קודם לכן, הת איים היטב לתפקיד השעיר-לעזאול. גרינג ששכח כי עשה יד אחת עם הימלר כדי לחסל את מתחריו במרחץ-הדמים של יר ני 1934, השמיך את היטלר בכל הזדמנות. כך סיפר, בין השאר, מה היה חששו העיקי רה, בתור יורש-העצר הרשמי, למקרה של כות היטלר: שהימלר יבסה לרצחו בשש השעות הראשונות, כדי לבוא במקומו.

רצח קן שוד לא. גרינג הבטיח ל שאר הנאשמים שהעם הגרמני יעביר את עצמותיהם לארצות-שיש, כבוא היום, אם יגינו במשפט על הפירר — וכי המהתרת הנאצית תהרוג אותם, אם יבגדו בהיטלר ויצאו זכאים. אחיות הכישופית בהם נת רופפה רק כאשר החליט מפקד בית-הסוהר להפריד בכוח בינו ובין האחרים. בביקוריו היומיים בתאי האסירים, בשבתו ליד ספסלי הנאשמים כאלם המש

הוא סטאלין איתו

היא סטודנטית הנאלצת להקדיש את מירב זמנה ללימודים ולעיתים נר זומנות עד לשעות לילה מאוחרות.

על מנת לשמור על עירי נותה ולהמריץ את יכולתה המהשבתית האינטלקטואלית — היא נעזרת ב"פרופלוס" — טב ליות ההברצה והעירנות, פרי המצאתן של מעבדות "איש" באנגליה.

כסטודנטים בכל אירופה, כן גם הסטודנטים בישר אל שומרים על עירנותם וצלילות מחשבתם, עם "פרופלוס".

להשיג בבתי-מרקחה במחיר 1.20 ל"י התפיסה מיוצר בישראל על-פי רשיון מיוחד על-ידי "סוכריות" בע"מ

PRO-PLUS

עם פרו-פלוס אתה אל הטובה

שרון ויט

אקסס בין ימים

SHARON WHITE

מוצר להלבנת צמרמשי וניילון אשר הצהיבו

sharon

שרוך מעטלים חמיים בעימ

אם לא קנית את "גמור" אין לך מה לבוא אלי הערב! גיליון מס' 47 הופיע!

בקרוב בכל חנויות הספרים

שלום, שלום ואין שלום

מאת א. ישראלי

עסקי בי ש 1961 — 1948

אנגליה • פקידות

לומדים היטב בבית-הספר קדימה בן-יהודה 74, ת"א, טלפון 20314

אנגלית וצרפתית למבוגרים מכל הדרגות ולתלמידי בתי"ס כמתחילים עד הכנה ל"בגרות". קבוצות קטנות, מורים מעולים.

קורסים מרוכזים בהנחלת השבונות בשעות הערב; הכנה לבחינות כ' ג' וקורס למתקדמים.